

„Edinost“

Izaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nvd.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvd.).

Telefon št. 973.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom Posilana, osmrtnice in javne zahvale domači oglašit. se računajo po pogodbi

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

Latinska tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trs

Pismo iz Dalmacije.

(Zvršetek.)

Prodan in družba nočejo slušati svojih skofov niti v tem slučaju, ko bi ti poslednji hoteli pošteno pomagati svojemu siromašnemu in zapuščenemu narodu! Oni se držijo z osebo, ki hoče snovati novo družbo in sicer samo radi tega, da ne bi vspele dobre namere onih, ki se nočejo klanjati njegovemu absolutizmu, z osebo, ki ruje že sedaj proti zavodu, ki je še le v svojih začetkih, in sicer samo radi tega, da ne bi trpela židovska poljedelska banka v Budimpešti!

Hic, Prodane, hic salta: a ne spravljati se na narodne poslance, ako se družijo (žal, da ni prišlo do združenja) z lastnim bratom v plemeniti namen, da bi vsaj kako mrvice pravice priborili našemu nesrečnemu narodu!

O vrivanju tujega nemškega jezika v dalmatinske urade ste najbrže že kaj čitali. Saj se skoro vsaki dan čita o velikem navalu tujcev — strancev, kakor jih imenuje „Jedinstvo“ — v naše urade. Od vseh strani kriče in ropočejo proti temu navalu v naše pokrajino, ali na pravo reakcijo ne misli niko in vsi krivijo navadno le vlado in vlado in jo proglašajo odgovorno. Jaz poznam prilično dobro takajšnje razmere in verujte mi, da ni vse tako, kakor bi hoteli pripovedovati.

Res je, ako jemljemo naše v. kr. urade v poštev, posebno pa našo deželno vlado, da najdemo tu precej tujcev — Nemcev. Veste pa, zakaj je prav za prav toliko tujcev namješčenih tu? Ker navadno nimamo domačih konkurentov! To je gola resnica. Res je, da mnogi domačini niso mogli napredovati v takih vladnih službah — na, bomo odkritosrčni in rečimo, da se pri vseh ni godilo tako. Mnogo je domačih sinov — a med temi še preveč italijanske mislečih —, ki pokrivajo jako važna mesta. In če je tudi nekoliko njih zapostavljenih — ne bo moglo biti v bodočnosti tako pri vseh in vedno.

Na naši vladi bi mi imeli lahko same domačine, ako bi le-ti vedno in vedno konkurirali na taka mesta. Tega pa naši ljudje ne delajo, v strahu, da bodo zapostavljeni. Tako ima vlada najlepši izgovor, ako vabi tujce v deželo. Ti tujci so pa večinoma nemški grofiči, plemenitiši itd. Ti le prihajajo lepo v našo deželo — žnjimi pa tudi „njemština“ v urade. Naravno, ko ti grofiči navadno ne poznajo družega nego nemški. Zlo je tudi to, da se ti-le tujci najprej uče itali-

janski jezik, katerega potem često rabijo tudi v uradu. Le po sil se uče hrvatskega jezika, katerega rabijo potem tudi le po sili in govore rajši italijanski, ker je mnogim njih hrvatski jezik naravnost antipatičen. Vidite, ako bi bili naši domači sinovi na teh mestih, če tudi bi bil morda kdo njih zapostavljen — tu in tam — kar pa ne bi moglo trajati na veke — potem bi kmalu zvenel po teh uradih le naš domači jezik.

Tudi nas Slovence smatrajo za »strance«. To je jako čudno, ali vendar resnično! In vendar se mi čutimo navdušene Hrvate, kakošnji se oni. Seveda, med te Slovence ne računam jaz kakega Gertseherja ali pa Hočevarja, ta dva nimata družega slovenskega na sebi, nego svoje rojstvo.

Tu in tam napadajo Slovence le radi tega, ker je v državni službi in ker poskuša delati, kar mu nalagajo stanovske dolžnosti. Takov uradnik je že zapečaten kakor »stranec«. Jaz nočem braniti nikogar, ker nočem z imeni na dan, ali verujete mi, da jako slabo de človeku, ko mora vsaki dan čitati in poslušati, kako ga lastni bratje imenujejo »furestim«. Mar bi bilo bolje v Dalmaciji, ako bi na mestih, katere zavzemljejo Slovence, sedeli kakšni dalmatinski sodeželani-avtonomaši? Ti-le sicer ne bi bili »strance«, no in vendar so ti-le edini neprijatelji toliko Hrvatov, kolikor hrvatskega jezika! Le tem se imajo Hrvatje zahvaliti, da hrvatski jezik ni še uveden v vse urade! Nas »strancev« pa ne smejo kriviti — vsaj vseh ne —, da jim vlečemo »njemštino« v deželo. Mnogo Slovencev nas je, ki delujemo vsaj toliko v hrvatskem duhu, kakor celo nekateri voditelji njihovi, ki prav radi uradujejo — italijanski.

Zahteva, da naj se v prvi vrsti namešajo deželani, potem pa še le tujci, je opravljena v polni meri; in jaz mislim tu le na take tujce, ki v polni meri poznajo jezik dežele in ki ne bi nasprotovali težnjam hrvatskega naroda! Prav je, da se naši ljudje pritožujejo in protestirajo proti navalu Nemcev — ali k Nemcem ni smeti prištevati vsakogar, kateri morda tu in tam kaj zašablari v uradu. Pomisliti moramo, da Slovence življajo viši pouk skoraj jedino v nemškem jeziku, kakor so Hrvatje v Dalmaciji nekdanj uživali le italijanski pouk! Če pa je sreča ali nesreča zanesla take Slovence v Dalmacijo, najpoglaviteje je vendar to, da ne nasprotujejo narodnim težnjam, da čutijo narodno in da delujejo v tem smislu. Toliko sem hotel spregovoriti, ker čujem vedno,

kako tu in tam tudi prave in zavedne Slovence imenujejo tujce v Dalmaciji.

I. S. F.

Kongres slovanskih novinarjev v Dubrovniku.

(Po »Obozoru«.)

(Dalje.)

Na nagovor kneza Koste Vojnovića je prvi odgovoril Čeh Anyž: Zahvaljujem se pristočno na vrlo lepem vsprejemu na starih slovanskih tleh. Zahvaljujem se ne samo Vam, ampak tudi županu za tople besede, s katerimi nas je pozdravil. Zahvaljujem se vsemu narodu slovanskemu, ki se je zbral v tisočih ter nam priredil sijajen vsprejem, zahvaljujem se temu narodu, v čegar službi smo mi novinarji. Pred stoletji je slavil Gundulič ru-dečo in belo Hrvatsko, a modro morje, kar stvarja sklad barv. Naša želja ni druga, nego da tla v zemlji, ki je bila slovanska od vekov, so in bodo slovanska.

Poljak Chylinski se je v kratkem govoru pridružil Anyžu v ime poljskega naroda, katerega spaja z narodom našim, narodom hrvatskim, misel bratske ljubavi, in ki želi, da bi ljubav med slovanskimi narodi bila stalna in se krepila. Zahvalivši se še enkrat na vsprejemu je zaklical: Niech żyje Dubrovnik!

G. Vergun je pozdravil Dubrovnik in se zahvalil na vsprejemu v ime ruskega naroda.

Konečno smo začeli zapuščati ladijo. Udeležniki so šli, ob sviranju glasbe in burno pozdravljeni, skozi špalir, ki so ga delali Dubrovčani, a posebnou dubrovniška mladina. Na strani so stale pripravljene kočije, v katere so poseli udeležniki kongresa. Gruž je bil slovesno odločen zastavami, a množica je stala na ulicah ter pričakovala spreved. Slovesni, oduševljeni vsprejem in prekrasna okolica, kateri morda ni para na svetu, napravila sta na nas globok utis.

Vozeči se skozi prekrasne Pile bili smo očarani sedaj po pogledu na morje, sedaj zopet o pogledu na gore, nakičene z oljkami gaji in kupovi cipres. Tako smo došli v mesto — Dubrovnik. Tu smo bili kar presenečeni, kakor je bilo mesto odličeno. Na gosto razvrščenih stebrih so se vile hrvatske zastave. Na odprtih oknih je bile razstavljene čarolike cvetje. Po ulicah je pričakovala množica ljudstva. Pred cerkvijo sv.

Le malo časa še imam, povedati pa treba mnogo.

«Povejte meni, a jaz povem dalje...»

«Ti?»

Ciril se je nasmejal.

«Kako naj ti poveš, ko pa sam ničesar ne vidiš. A vi vsi ne vidite ničesar... vsi ste zaslepljeni... Bil sem enkrat v Moskvi; nu, tam so začeli zavarovati si življenje; tudi živino zavarujejo in svoje duše. Svojih nadej ne stavijo v milost božjo, marveč v svojo premetenost... Kako je to po tvojem menenju, ha?... Vse hoče razkošno živeti, vse drvi le za bogastvom. Med takšnimi ima tudi antikrist najbogatejšo žrtev».

Na ta način zasnovani razgovor se je ponavljal še naslednjega dne ter se zopet završil s Cirilovo prošnjo, naj ga premeste nazaj v šesto številko!

«Toda rekel sem vam že, da to negre», je odgovarjal zdravnik. «Morda niste zadovoljni s čem?»

«Ne, zadovoljen sem. Toda spusti me vendar-le... Treba mi. Oh, ko bi vedel; vsa duša se je razbolela v meni...»

Zdravnik je samo pomajal z rameni. Ci-

Vlaha se je vila na visokem stebri za-stava republike dubrovniške: bela zastava s sliko sv. Vlahu. Vem, da je vsakomur zadrželo srce, ko je zazrl to zastavo, pod katere okriljem je skozi stoletja cvela hrvatska sloboda in hrvatska prosveta, ponos minolih časov in današnje dobe.

Na večer so se udeležniki kongresa sešli pred »Občinsko kavarno«. Ob 7^{1/2} uri je bila njim na čast serenada. Po glavni ulici in pred samo kavarno je mrgolelo ljudstva, da si se komaj mogel gibati. Med udeležnike kongresa in občinstvo so delili dolgo pesem na čast udeležnikom-gostom. Pesem pozdravlja goste pristočno in jih pozivlje, naj Dubrovnik in Dalmacijo iztržejo iz pozabnosti, to obljubljeno zemljo, da pokažejo svetu, da je Dalmacija »dragulj živi u prstenu naše monarkije«. Ali ta biser je zakopan v nemarnosti mržnje in preziranja. Mej tem ko drugi daljnji narodi slavijo Dalmacijo in jo pove-ličujejo, snemljejo z nje slike raznobojne, hlepé po njej in se pulijo za-njo, jo pa svojce pušča, da gineva v tugi, da se pogublja, da propada in strada, kakor kaka tužna sužinja. Kar more Dalmacija pokazati gostom, to so: zapuščene luke in obali, ki bi mogle sijati kakor solnce, polje zaraščeno dračjem, izko-reninjene gozdove, sela, zavita v bedo, mesta oskrunjena po tujinstvu, a pota, slaba, da se Bogu smili.

Več členov kongresa je prej dopotovalo v Dubrovnik z drugimi parobrodi; a udeležniki iz Dalmacije se niso mogli pridružiti nam, ker naš parnik ni nikjer pristajal.

(Pride še.)

Politični pregled.

V TRSTU, dne 13. aprila 1901.

O položaju. Ko smo bili te dni zabeležili vest, da hoče cesar se svojimi sredstvi ustanoviti v Pragi umetnostno galerijo, namenjeno obem narodnostim, smo opazili, da ni izključeno, da so tudi s tem velikodušnim činom našega monarha spojeni tudi politični oziri. Danes vidimo, da je vse časopisje tega menenja. A v tem domnevanju nas nanačin, ki ne dopušča nobenega dvoma, utrja besedilo cesarjevega ročnega pisma do minister-skega predsednika, v katerem pozivlja cesar dra. Körberja, naj v sporazumljenju z ministrom za nauk stavi primerne predloge za izvedenje plemenite namere vladarjeve. Po povdaranju potrebe, da domača umetnost dobi potrebno zavetišče, piše cesar: Nav-

ril pa je iznašel drugo pot. S posredovanjem ranocelnika se je sklicaval na Avdotijo Markovno: napisal jej je pismo z drobno, starodavno, ležečo pisavo. Avdotijo Markovna je prihitela v ječo ter ondaj uredila vse.

«Toda zdravnik...» izgovarjal se je Afanasij Ivanič, gledaje v kot.

«Zdravnik ni sloboden človek...»

Nadležna starka je tako močno nadlegovala Afanasija Ivaniča, da temu ni ostajalo drugega, nego vdati se. Kaj hočete početi z ženskami? Ko pa je o zaključku tega dogovora Avdotija Markovna poskušala pokazati mu svojo hvaležnost v obliki bankovca, skril je Afanasij Ivanič obe roki sramožljivo za hrbet.

«Ne, odpustite Avdotiji Markovna... Ze brez tega imam dovolj vaših milostij. Vaš škof, glej, kje mi sedi...»

Po teh besedah je pokazal na svoj ru-deč tilnik ter dostavil:

«Jaz ne služim za plačilo... A pri tem imam rodbino... To sploh... ne gre... Bolje je tako».

«Nu, kakor hočeš. Bilo bi otrokom za mleko...»

PODLISTEK

Velik grešnik

Povest.

Ruski pisatelj D. N. Mamin - Šibirjak. Posl. Podraščki.

VIII.

«Ne, nečimnosti, dušica. Tudi po drugih hišah sem videl nastavljen njegove mreže. Trafikantje so se sešli... Oni so se zahvalili, jaz pa od strani vse vidim, da so le njegovo orodje. Vzeli so neko dekle, zavezali jej oči ter jo vodili po sobi... Zares je strašno zreti to z odprtimi očmi! Ono, dekle je hodilo, kakor bi plesalo v snu... Hodi, tipaje z rokami, a to naravnost k meni... Prišla je naravnost k meni; do mene stezala roko, toda jaz sem videl, da to ni njena roka, marveč njegova gnusna taca. On sam se ni drznil ugrabiti nedolžnega deteta, a privel jo je k meni, pa še svojo gnusno taco mi ponuja... «Nu, je govoril, vzemi dete iz mojih zlodje-vih rok!» Tega že nisem mogel več prenesti... Vzel sem dekle, odvezal jej oči, ter se potegnil za njo, ona pa, dušica je stala ter se jokala. Ko bi je ne bil rešil, bili bi jo mu-

čili do smrti. Bili so slučaji, da je po človeku ostal samo smrad. To so, po tvojem menenju, tudi nečimnosti!»

«Ne nečimnosti, toda grešnega v tem ni ničesar».

«A čemu zavezovati dekletu z robcem oči? Čemu je bilo treba za to nedolžnega otroka? Nu, le pomisli... «Ako je tvoje oko čisto» — stoji v svetem Pismu, tu pa zavezujejo čisto oko. «Moje oči zrejo Gospoda», nu to pa njemu (Antikristu) ni všeč. Dalje je zapisano: «ako te tvoje oko pohujša, izderi je», tu pa je oko čisto, ki še ni zatemeljeno z nesramnimi željami. Grozno je bilo zreti na to, kako je živa duša ginila pred tvojimi očmi.

Po teh besedah je Ciril legel na postelj ter zaprl trudne oči. Čulo se je težko dihanje njegovo. Priča tega prizora je bil samo ranocelnik, stoječi pri vratih. Zdravnika je zanimalo to originalno razlaganje razkolniškega škofa čudežev magnetizma, hipnotizma in vrtenja mize.

«Tako, dušica, spusti me tja v šesto številko...» je rekel Ciril s tihim glasom, ne odprši oči. «Treba mi je... oh, kako treba!»

dahnen po tej želji in z ozirom na izborna, daleč preko mej domovine priznana dela umetnikov iz mojega ljubljenskega kraljestva Češkega, odrejam, da se iz njihovih sredstev v kraljevem mestu Pragi zasnuje galerija za moderno slikarstvo, plastiko in arhitekturo, ki naj preide potem v last omenjenega kraljestva, ter pričakujem, da bosta oba plemena, živeča v deželi, v vsej bodočnosti na tem mestu zastavljala vso svojo bogato možnost za vspevanje in procvit domače umetnosti v mirnem tekmovanju!

Za vsako uho zveni iz teh besed želja, da bi delovanje na polju umetnosti zblíževalo obe vojujoči narodnosti in da bi blažilo sedanja nasprotstva. Umetnost naj bi torej prihitela politiki na pomoč.

Ta želja je pa našla še poseben izraz v drugem vsoprednem činu cesarja. Cesar je imenoval 8 novih členov gospodske zbornice, o čemer pa se je dogodilo nekaj dosedaj ne navadnega: vsi ti novi člani so same celebritete na polju znanosti in umetnosti in sicer so to proslavljeni možje, izšli iz češkega, poljskega in nemškega naroda! Prvi reprezentanti božanstvene umetnosti, katerih imena se dosedaj niso čula tam, kjer vira šum političnega boja, so poklicani na politično torišče. Očividno se na odločilnem mestu uverjeni, da beseda mož, ki streme za istimi velikimi cilji človečanstva, ki so se proslavili v mirnem tekmovanju na polju ljudske prosvete, teh genijev treh narodov, ki ne morejo poznati sovražstva in ki so no sitelji velike misli, da je vse človeštvo ustvarjeno za iste velike cilje, in da je vse, kar so ustvarili oni, skupna last človeštva, da bo beseda teh mož, pod katerimi se v spoštovanju klanjajo ne le respektivni njih rojaki, ampak ves civilizirani svet, pomirljivo uplivala tudi na politične duhove, da bo povspeševala mejebojno spoštovanje ter gladila pot — spravi.

Novoimenovani člani gospodske zbornice so: Čeha dr. Anton Dvořák, širni sveta znani glasbenik in profesor na konservatoriju v Pragi, in dr. Emil Frida, sloveči pisatelj in pesnik, znan pod psevdonimom Jaroslav Vrchlický; Poljak dr. Stanislav Smolka, sin bivšega nepozabnega predsednika zbornice in zaslužen zgodovinar; profesorja na dunajskem vsučilišču: filolog dr. Teodor Gomperz in matematik dr. Ernst Mach; Gašpar vitez Zumbusch, profesor na akademiji upodablajočih umetnosti na Dunaju ter ustanovitelj mnogih monumentalnih spomenikov na Dunaju, tako n. pr. tudi spomenika Marije Terezije; in slednjič dr. Herman Zehokke, kustos stolne cerkve pri sv. Štefanu na Dunaju in sloveč pisatelj.

Nemški prestolonaslednik na Dunaju. Nemški prestolonaslednik Friderik Viljem je dospel na Dunaj večeraj zjutraj ob 8. uri in pol, s posebnim dvornim vlakom. Na krasno odičenem kolodvoru severozahodne železnice so ga sprejeli cesar Franc Josip z mnogimi nadvojvodi; nemški poslanik knez Enlenburg z poslaniškim obojem; odposlanca Sasse in Bavarke ter ministri in načelniki raznih oblastev. O prihodu vlaka je vojaška godba svirala prusko himno. Prestolonaslednik in cesar sta se presrečno pozdravila, na kar je nemški prestolonaslednik podal roko pred-

«Ne gre... Že brez tega kažejo vsi za menoj, češ, da sem se prodal... — Ne morem».

IX.

Ciril se je vrnil v šesto številko, ravno ko so jetniki večerjali. Šel je na svoje mesto v kot ter potrpežljivo čakal vrnitve svojih tovarišev. Sobitna svetiljka je le slabo osvetljevala sobano in Cirilu se je zdelo, da je že umrl ter da tiho leži v grobu. Nu, čas je odahnuti si. Toda treba jim je povedati vse. Da, vse, vse...

Vendar pa se je zganil, ko je začel na hodniku potopanje nog. Jetniki so se tol-poma vrnili v ječo, ali v prvem hipu niso zapazili Cirila. Šalaj ga je skoro zadavil, ko je sel na prično.

«Bratje! Zopet imamo tukaj našo blagoslovljeno vodo!» je zaklical z velikim glasom. «Kje si se vzela, vladika?»

«Kjer sem bil, ondaj ničesar ni ostalo...»

«Meni pa so povedali, da so ga prevleli v ženski oddelek», je posegel vmes brez-povee. «Ženske so mu poslale dva roba. Kaj bi ne! Saj one imajo rade takšne pobožne starčke. On takoj odmoli ženski greh».

(Pride še.)

stavljenim mu nadvojvodom, nemškemu poslaniku ter odposlancema Bavarke in Sasse. Med vskliki množice sta se cesar in prestolonaslednik v kočiji podala v cesarsko palačo, za njima se je vozilo spremstvo. V cesarski palači so sprejeli prestolonaslednika veliki ceremonijer knez Liechtenstein, minister za zunanje posle, grof Goluhowski, in drugi dvorni dostojanstveniki. Na to je se prestolonaslednik podal v odkazane mu prostore. (Nadaljevanje v brzojavnem sporočilu.)

Taktika čeških poslancev. Izvrševalni odbor mladočeške stranke je imel v soboto zopet posvetovanja. Odbor je sklenil, priporočiti češkim poslancem, naj se ravna po resoluciji, sklenjeni dne 16. januarja, ki prepušča klub, naj po danih okolišnih ureja svoje taktično postopanje, tako dolgo, dokler ne bo storjen kak drug sklep. Več govornikov je branilo sedanje postopanje čeških poslancev, dr. Gregor, ki je govoril proti, je ostal v manjšini se svojimi nazori. Zbor je vsprejel resolucijo, da se je držati sedanje taktike, dokler zaupniki ne sklenejo drugače.

Po slavnostih v Toulonu. Med slavnostmi v Toulonu so bila nemška glasila avstrijska jako malobesedna. Večinoma so se omejale na poročila o dogodkih, ali pa so — kakor n. pr. «Neue Freie Presse» — vpletale slavošpeve osebi sedanjega predsednika francoske republike. To rezervo nemških listov si je bilo možno tolmačiti na dvojen način. Ali so bili svoje stvari — da namreč toulonski dogodki ostanejo brez vsakega vpliva na evropsko konstelacijo — tako gotovi, da so mogli se suvereno brezbriznostjo gledati na prizadevanje združenih «šovinističnih» francoskih in «panslavističnih» krogov; ali pa so jim blesteče in šumne slavnosti v francoskem pristanišču vendar delale skrb, a niso vedeli v prvi hip, kaj bi rekli. To poslednje se zdi bolj verjetno, kajti sedaj, po toulonskih slavnostih, so nemške novine postal hkratu jako besedičave, da bi dokazale, da so te slavnosti sicer res znak zboljšanja prejšnjih napetih odnošajev med obema romanskima narodoma, ali političnega pomena da jim absolutno ni pripisovati nikakega. Le bujna fantazija da je mogla te slavnosti napihniti do važnega zgodovinskega dogodka. Ali blesteča pena je kmalo počila, kajti tistih par minut med Zanardellijem in Bülowom da je odtehtalo vse gromenje topov in vse množine šampanjea, izpitega v Toulonu.

Zlasti pa se nemške novine sklicujejo na to, da v Toulonu ni bila, ni z francoske, ni z ital. strani, izrečena nijedna beseda, ki bi bila le v najmanjši meri mogla vzbujati domnevanje, kakor da Italija misli spremeniti kurz svoje vnanje politike: iz trozveze proti rusko-francoski dvoezvi. Mi pa menimo, da to ne dokazuje še ničesar, ker se take evolucije navadno določajo na malo oči in se ne obešajo na veliki zvon pri mizah, ki se penijo šampanjea. Če že nemške novine vidijo v molku na to stran absolutno jamstvo, da Italija ne misli izstopiti iz trozveze, pa se jim more odgovoriti, da ni bilo v Toulonu ni najmanjšega pojava na drugo stran: da misli ostati v trozvezi! Če nemški listi pokladajo toliko, odločilno važnost v to, da v Toulonu ni padla ni jedna beseda, ki bi kazala, da se Italija misli ločiti od trozveze, pa bi mogli na drugi strani tudi dejstvo, da Zanardelli in Bülow nista obesila na veliki zvon, kar sta govorila v kupju v Veroni, in da nismo nič čuli, da bi bil Zanardelli zagotovil, da Italija ne izstopi iz trozveze, razlagati si take, da Italija — izstopi!!

Fakt pa je ta, da je javno menenje v Italiji postalo veliko hladneje do trozveze; fakt je ta, da se Nemčija pripravlja, da tudi Italiji odtegne nekaj gospodarskih ugodnosti; fakt je, da danes bolj nego kdaj gospodarsko razmerje med dvema državama upliva na njiju medsebojno politično razmerje; fakt je, da tudi državniški ne morejo prezirati nezadovoljnosti v javnem menjenju, ako je bila država zadeta od gospodarskih odredb druge države; in res imamo tudi fakt, da sta italijanski ministerski predsednik in minister za zunanje stvari v novem času porabila primerni priliki, da sta govorila o sedanjem razpoloženju italijanske vnanje politike na način, v katerem ni bila ravno povdarjana volja Italije za vstrajanje v trozvezi na vsaki način. — Zgodovina dogodkov v veliki politiki daje veliko izgledov, kako so se še le kasneje jele pojavljati posledice takih demonastracij, kakor je bila ona v Toulonu. V hipu se po teh dogodkih ne more torej trditi ničesar pozitivnega: ne da Italija ostane

in ne da ne ostane v trozvezi. So-sebno pa, ako upoštevamo še dejstvo, da baš v veliki politiki se mnogokrat govori ali pa ne govori le v ta namen, da se prikrivajo resnični misli in nameni. Kakor je torej možno, da se kurz italijanske vnanje politike ne spremeni, tako tudi niso izključena velika presenečenja, katerim so bili prvi glasniki ravno dogodki v Toulonu.

Italijansko brodovje je večeraj zjutraj ostavilo pristanišča v Toulonu.

Tržaške vesti.

Naš jezik v cerkvi. Pod tem naslovom pripoveduje «Obzor», da so se »župniki splitske škofije obrnili do škofa v ta namen, da bi se enkrat pomirilo razburjenje in da se enkrat uredi vprašanje o pravu našega jezika v cerkvi. Te dni pa se je škofu predstavila deputacija, sestavljena od treh župnikov, da se mu osebno izjavijo. Nadžupnik Morović je opisal škofu veliko razburjenje med ljudstvom škofije splitske, ter mu je povedal odkrito, da je že opaziti željo za unijo.

»Piccola« — »punto di vista«. »Piccolo« pretaka britke solze, ker je e. in kr. urad dvorne kobilarne (kakor smo poročali že v soboto) zabranil kolesarjem in kočijam, voziti ob nedeljah in praznikih po posestvih e. in kr. dvorne kobilarne v Lipici. S »Piccolovega« stališča (»punto di vista«), bi bilo zadostovalo, ko bi bil omenjeni urad nabil le par tabel, na katerih bi bilo naznanjeno, kako so imajo kolesarji in vozniki vesti po posestvih kobilarne. Seveda laški otroci so že tako razvajeni, tako razceartani, da jih je smeti le ljubko gladiti! Bog varuj, da bi se jih upal kdo dotakniti s šibo! Če si hoče katera oblast ohladiti nekoliko svoje opravičeno ogorčenje radi kakega greha ljubih Lahončkov, saj so tukaj ti sovraženi Slovenci za to dobri; po njih naj loputnejo, a ne po Lahih, če so tudi ti poslednji krivi; teh bi smeli k večjemu le posvariti nekako tako-le: »Ljubi moji otročiči, prosim vas, bodite tako dobri in storite mi to uslugo ter ne napravljajte, ako vam je drago, v bodoče takih otročarij, saj dobite potice in jabolke, ako boste dobri«. Batine, kaj še, te so samo za Slovence! V svoji jokajoči notici pravi »Piccolo« tudi, kaj da bi se bilo lahko zgodilo uslužbenecem kobilarne, ako bi bili oni prepotentni laški biciklisti nekoliko bolj — vročekrvni. [Kaj?! Torej še predobri so bili oni predrzneži, ker da so prizanašali uslužbenecem kobilarne! O ti osle, ti! Ne, uslužbenecem kobilarne se ne bi bilo zgodilo nič več, nego se je, pač pa bi jih bili najbrže biciklisti dobili nekoliko pač grbi! In če jih ista res tako srbi, kakor piše »Piccolo«, potem pa naj le laški srditeži pridno zahajajo izzivat naše mirno ljudstvo v okolico! Najdejo že, česar iščejo! »Piccolo« pravi dalje, da na strani biciklistov je bilo le »neprevidnost«, katera pa da ni opravičila uslužbenecem do take brutalnosti. Bravo, lepa neprevidnost ta! Uslužbenec so početkom le mirno opominjali bicikliste, naj ne vozijo mej kobilami (NB. se to ni zgodilo na javni cesti, temveč na privatnem ozemlju, kjer so uslužbeneci zastopali gospodarja), na uljuden opomin pa so prepotentni Lahoni odgovorili s psovkami a la »porehi de s'ciavie! In tako impertinentno postopanje imenuje »tržaška baba« »majhna neprevidnost!« In če te ta predrznost tržaške cunje, dragi čitatec, ne spravi iz ravnotežja, potem moraš imeti res polzevo kri! Sicer pa se imajo tržaški izletniki le nesrami pisavi židovskega lista zahvaliti za prepoved kobilarnega urada. Naše menenje je namreč to, da bi bil e. in kr. urad potrpežljiv tudi impertinentno vedenje laških biciklistov do svojih uslužbenecem, ali nesramnega zavijanja resnice umazane židovske cunje, sramotnja uprave kobilarne in takorekoč hujskanje na nadaljevanje s takimi »neprevidnostmi«, pa ni mogel mirno pogoltniti in je odgovoril z odločnim činom. In zopet: »Piccolo« primi se za svoj zakrivljeni nos!

Pod voz električnega tramvaja je padla v soboto popoldne na trgu stare mitnice Marija Bernardis iz Bazovice. Ranila se je na čelu in na kolenih.

Kje je njih preljudna kraljeva rodbina!!! Čitatelj, poglej v »Piccolo« od minole sobote. Tam najdeš v poročilu o slavnostih v Toulonu tudi opis, kako je vojvoda Genoveški vzprejemal deputacije italijanske kolonije v Marzilju. Vojvoda Genoveški je izrazil svojo radost na evetočem vspevanju italijanskih kolonij na Francozskem. Vsem je

prisrčno stiskal roke. Mnogi so nosili garibaldinske srajce. V jako uljuden pogovor se je spustil nadvojvoda tudi z navzočima duhovnikoma: don Garibaldijem in don Antonijem. Don Garibaldi je izustil govor v proslah Italije in hiše Savojske, želé: »che la benedizione di Dio scende propizia su tutti i membri della nostra amata famiglia reale«.

Sedaj vemo torej, kje imajo »Piccolovic« Židje ter gospodarji tržaške politike svoje ljubljeno kraljevo rodbino! Zapomniti si treba namreč, da »Piccolo« ni doslovno navajal govora don Garibaldija. Ako bi bil storil tako, bi seveda moral povedati kakor je govoril Garibaldi in bi bila fraza »o nostra amata famiglia reale« na svojem mestu. »Piccolo« pa je le opisaval govor se svojimi lastnimi besedami in je torej z besedo »nostra« izrazil svoja čutila!! Je povedal, kje imajo oni, v katerih imenu govori, svojo ljubljeno kraljevsko rodbino. Ob tragični smrti kralja Humberta so govorili »svojem« kralju, no sedaj je »Piccolo« je potrdil zopet, kar so govorili tedaj, govore o »naši ljubljeno kraljevski rodbini!!

In sedaj imamo tu fenomen: čim odkriteje govore oni in kažejo svoje mišljenje, tem manje vidi in čuje staroslavna avstrijska politika v Primorju!! Tako — sumozatajevanje (mi bi raje rekli neko drugo besedo) je zares fenomenalno.

Zopet so se pokazali v svoji nagoi! »L'Amico«, torej glasilo znanih duhovnikov, ki daleč na okolo slujejo po svojem — krščanskem mišljenju, piše v zadnji svoji številki: »V ulici Molin piccolo je tobakarna, ki ima le nemški in slovenski napis. Kadleci se opozorjeni. Ta navihani tobakarnar mora biti pač gluh, da ni nikoli še čul v Trstu italijanske besede«.

Torej kadileci so opozorjeni po »Amico«. Sedaj jim ne preostaja drugega, nego da bojkotirajo poštenega Slovence. V tem slučaju je »Amico« se svojimi »vrlimi boritelji za krščanske resnice« prehitel celo »Piccolo«. Ali tudi tržaški Slovenci so opozorjeni na dvojno: na tobakarnarja Staniča v ulici Molin piccolo, in opozorjeni so tudi, da proti tistim mladim in starejim italijanskim fanatikom v duhovski obleki ne preostaja drugega, nego taktika boja, neizprosna boja! Oni ne dajajo pardona niti našemu najskromnejemu človeku, ako se kaže Slovence, zato tudi mi ne smemo dajati pardona njim! Ako nastavlja drugo lice, ko si na prvo dobil pljusk, priča to sicer o izvršeni krščanski vstrpljivosti, ali v boju, ki ga moramo biti mi, bi nas taka taktika kmalu ugonobila; v našem boju velja zob za zob, pa tudi če je zob, ki je proti nam, skrit pod duhovsko haljo! Od tega prepričanja nas ne odmaknejo vse goriske — sladke besede.

Tudi kultura! V soboto zvečer je sel neki naš delavec v krčmo »Ai due raspi« v ulici Geppa in je tam poklical četrtinko vino. Pri bližnji mizi je sedelo šest lahonov, ki so začeli zijati v našega človeka tako, da je bil primoran vprašati jih, kaj da vidijo na njem, ker ga tako izzivalno pogledujejo. Za odgovor je moral slišati vsakovrstna žaljenja, kakor »porko di ščavo« itd.! Kakor bi to še ne bilo dovolj, je druhal jela pljuvati na mirnega in poštenega delaven ter je tako zapečatila svojo 2000-letno — kulturo!! Žal, da ni mož, na taka krvava žaljenja, pozval na pomoč varuhe miru in reda.

Zahvala. Konsumnemu in posojilnemu društvu v sv. Križu izreka podpisani najtoplejo zahvalo na tem, da je njegovemu sinu pripomoglo z zneskom 16 kron 60 stot., da je mogel plačati šolnino. Hvala prisrčna! J. Bogatec.

Poštnina v inozemstvo. Od e. kr. poštnega ravnateljstva smo prejeli: Opaža se, da stranke še vedno prezirajo, da je poština za pisma, ki so namenjene v inozemstvo, od 10. novembra sem zvišana na 25 stotink ter da se dopisnice, namenjene v inozemstvo, frankujejo s pet mesto z 10 stotinkami. — Vsled tega se dogaja čisto, da morajo adresatje taceh pošiljatev inozemskim poštnim uradom razen primanjkuje poštne plačevati tudi predpisano globo.

Da se ta nedostatek odpravi, opozarja se ponovno, da v inozemskem prometu (izvzemši Bosno in Hercegovino, Nemčijo, Srbijo in Črnogoro) znaša pisemska poština 25 stotink za vsacih 25 gramov teže, dočim je za dopisnice v navedenem prometu plačati 10 stot.

Dražba na južnem kolodvoru. Dražba predmetov, ki so bili od potovalec na južni železnici pozabljeni in ki niso bili dvignjeni

se bo vršila v četrtek dne 18. t. m. ob 10 uri zjutraj na kolodvoru južne železnice v magazinu za oddajanje blaga št. II., drugo nadstropje. Zapisnik dražbenih predmetov je nabit v vestibilu kolodvora.

Zadnja številka lista »Pensée slave« priobčuje odgovor poznane francoskega novinarka, gospoda André Cheradame, oficijoznemu listu »Wiener Abendpost«, ki je bil očitel francoskim novinarjem, da rujejo proti habsburški monarhiji in naši vladarski hiši. Odgovor je velezanimiv in ga priobčimo doslovno v jedni prihodnjih števil.

Onim, ki si hočejo tu pridobiti domovinsko pravico. Politično društvo »Edinost« je ustanovilo poseben urad, v katerem se dajejo pojasnila v tem pogledu. Kdor torej želi pojasnil, ali ne zna sam pisati prošnje, naj pride v ta urad, ki posluje v prostorih »Delalskega podpornega društva« št. 1. (Via Molin piccolo št. 1.)

M. Kamučič, t. ž. uradnik.

Teško misterijozno ranjenje. Sinoči ob 11. uri sta mladeniča, Dante Culot in ulice Madonnina št. 14. in Rudolf Machius iz ulice Scuole nuove št. 13, prinesla svojega teško ranjenega prijatelja Karola Garterota, stanujočega v ulici Olmo št. 22, iz ulice Castaldi, na inspektorat v zagati Moro. Tja pozvani zdravnik z zdravniške postaje je ranjenca obvezal in ga potem dal prepeljati v bolnišnico.

Ganterot je imel pod brado 12 cm globoko rano, po sreči pa ni bil prerezan nobeden važnih organov tako, da se zdravniki nadejajo, da rešijo mladeniča. Glasom pripovedovanja obeh mladeničev sli so vsi trije nekoliko po ulici Castardi, kjer so srečali nekega nepoznanega mladeniča, kateri je Ganterota s pestjo udaril v obraz, na kar je Ganterot odgovoril istotako. Neznane je nato izdrl nož, poridil istega Ganterota v grlo in potem zbežal.

Dražbe premičnin. V torek, dne 16. aprila ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Farneto 25, hišna oprava; Kolonja 92-93, krave; v ulici Molino a vapore šte. 3, hišna oprava; Corso št. 1, klobuki.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 13.9, ob 2. uri popoldne 17.5 C°. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 760.3. — Danes plima ob — predp. in ob 5.18 pop.; oseka ob 6.7 predpoludne in ob — popoldne.

Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah priredi v nedeljo dne 28. aprila t. l. domačo veselico v prostorih »Narodnega doma«. Na vspeh bodo petje, deklamacija in dve igri. Natančnejši vspeh veselice objavimo pravočasno.

Vesti iz ostale Primorske.

× Spljetska trgovinska in obrtna zbornica. Trgovinski minister je potrdil zopetno izvolitev Vita Morpurga predsednikom in Mateja Vidovića podpredsednikom trgovinske in obrtne zbornice v Splitu za leto 1901.

Vesti iz Kranjske.

* Deputacija »Hrvatske Matice« je dospela v soboto večer iz Zagreba v Ljubljano, da izroči mestu knjigo »Spomen evieće«, katero so v zvezi s hrvatskimi in slovenskimi umetniki spisal hrvatski in slovenski književniki v proslavo jubileja biskupa J. J. Strossmayerja.

* Kranjska hranilnica je menda med najbogatejšimi takimi zavodi v državi. Nje bogastvo jej je zneslo na kupe naše slovensko ljudstvo. Navadna hvaležnost bi zahtevala torej, da bi ta zavod najizdatnejše podpiral vsaj kulturna stremeljenja našega naroda. Kakor vsako leto je hranilnica tudi letos določila izdatne svote v dobrodelne namene. Ali kako jednostranski postopa tu! Zadnji »Slovenec« prinaša te svote, a tu vidimo, kako radodavna je na korist raznim nemškimi ustanovam. Nemškemu filharmoničnemu društvu je n. pr. naklonila 3700 kron, Glasbeni Matici pa 400 kron. Nemškemu teatervereinu 3000 kron in za nemško gledališče še posebej 40000 kron, našega dramatičnega društva in slovenskega gledališča pa niti ne vidimo v seznamu!! In vendar razvija naše gleda-

lišče, z ozirom na sredstva, naravnost občudovanja vredno delovanja in je kulturni zavod v eminentnem pomenu te besede, zlasti, ker je namenjeno ogromni večini prebivalstva!

Razne vesti.

Oseminštirideset let brez — smrti. V sv. Martinu na otoku Brač v Dalmaciji živi rodbina Tadije Mateljana. Rodbina je sestavljena od devetero sinov in hčera in zraven tega še devet Tadijevih unukov. In v tej tako mnogoštevilni družini ni skozi celih 48 let nihče umrl.

Tat v krsti. Iz Budimpešte pišejo: Na neko malo pastajo blizu Herkulovih toplic sta prišla dva kmeta, ki sta načelniku postaje izročila, kakor sta trdila, prazno krsto, ki naj bi se poslala v Budimpešto. Uradnik je vsprejel krsto in jo zaprl v sobo, kjer je bila blagajna. Ko pa je uradnik naslednje jutro stopil v sobo, je našel pokrov krste privzdignjen in krsto prazno, in pa — da je bila blagajna v enakem stanju. Nekdo je udril v blagajno in jo izpraznil. Lopovi, ki so gotovo dobro poznali razmere na postaji, so prišli na originalno misel, da so enega svojih tovarišev v krsti spravili v sobo, kjer je mogel »delati«, ne da bi ga kdo motil na tem.

Ta prokleti Dewet! Londonski listi poročajo to-le zanimivo dogodbico: Na »Strand« v Londonu je ponujal neki mladenič mimogredočim zaprte omote, na katerih je bilo zapisano na prednji strani: »Slika burskega vodje Deweta. Deset krajevarjev.« Neki gospod je kupil jednega teh omotov, ga odprl in je našel notri — prazno. Jezno je planil na dečka in zaupil: »Kje je tukaj Dewet?« — »Kaj ali ga niste dobili?« vprašal ga je začuden prodajalec. »Ne!« — »No vidite, odgovoril je premetenec, smeje se poredno: »ta prokleti Dewet izginja še celo iz zaprtega omota.« Osrmočeni in opeharjeni kupec je zginil na to med krototom okolo stoječih.

V ogenj so ga vrgli. V Brodku na Moravskem je bil nastal ogenj. Neki Ivan Capal je namreč navlašč zažgal hišo Frana Jakeša, pri katerem je služil nekaj časa. Ko sta bila hiša in staja v plamenu, a je narod izvedel, da je zažgal Capal, našlo se je nekoliko ljudij, ki so poiskali požigalca in ga brez usmiljenja vrgli v ogenj. Capal je poskušal nekočkrat, da bi ubežal, ali vsaki-krat so ga vrgli nazaj v ogenj. Slednjič se je dvignil še enkrat ter pobegnil iz plamena, ali kmalu se je zgrudil na zemljo ter izdahnil ob grozovitih mukah. Krivec so prijavljeni sodišču.

Verdija pismena ostalina — sežgana. Iz Busetta, kjer je Verdi zadnja leta najraje bival, poročajo italijanski listi: Dne 3. t. m. so na nekem travniku, spadajočem k posestvu Sant' Agata, v navzočnosti rodbine in prijateljev slovesno in gromadi sežgali dva zaboja, napolnjena z beležkami od roke maestra. Ta čudni autodafé so izvršili, vestno spoljevaje zadnjo voljo Verdijevo, ne da bi bili vsebino plamenu izročenih dveh zabojev poprej pregledali.

Domače zdravilo. Da se izogne morebitnega nesporazumljenja, dovoljujemo si izrecno poudariti, da je izdelovanje in prodajanje inseriranega izdelka bilo dovoljeno odlokom c. kr. namestništva v Pragi od dne 5. maja 1895 št. 61266 in z odlokom c. kr. ministerstva za notranje stvari na Dunaju od dne 10. novembra 1895 št. 17464 ter da odgovarja oglaš v polnem obsegu vsem dosedanjim postavnim določbam in oblastvenim zahtevam.

Trgovina in promet.

Posojilnica na Voloskem je imela dne 23. marca svoj občni zbor. Posojilnica ima 820 zadružnikov s 12107 zadružnih deležev. Hranilnih knjižic je bilo 277 s 427.834 kron in 33 stotink. Tekom leta 1900 je posojilnica izposodila 154.594 kron. Ves denarni promet je znašal 974.581 kron 2 stot., čisti dobiček pa 6391 kron 90 stot. Občni zbor je sklenil, da se od tega čistega dobička razdeli zadružnikom 6% dividenda, v dobrotvorne svrhe pa je določil: 300 kron dijaškemu podpornemu društvu v Pazinu, 200 kron družbi sv. Cirila in Metoda za Istru, 100 kron bratovščini v Kastvu. Preostanek so izročili rezervnemu fondu, ki znaša sedaj 10.500 kron.

Otvoritev »Trgovačkog doma« v Zagrebu.

Dne 11. t. m. ob 8. uri zvečer se je vršila svečana otvoritev društva »Trgovački

dom« v Zagrebu. Na otvoritvi so bili navzoči vsi ravnatelji zagrebskih denarnih zavodov, zastopniki industrijskih podjetij in mnogo veleuglednih trgovcev ter mnogo druge inteligencije. Društvo je otvoril prepsednik Šverljuga slavnostnim govorom v katerim je očrtal program društva. Prostor društveni so jako obširni in vse sobe so zelo ukusno opremljene. Društvo »Trgovački dom« ima zelo obširen program, kateri se bo skušal polagoma oživitvori z uvajanjem raznih praktičnih uredbe za trgovski promet; to društvo je ustanovljeno z namenom, da se iz njega polagoma razvije hrvatska borza. Društvo bode na povsem praktični podlagi povspeševalo interese trgovine in industrije in njegovi prostori bodo služili členom tudi za sklepanje svojih privatnih poslov. Po tem soditi, bo to novo trgovsko društvo jako blagodejno uplivalo na trgovske odnose vse Hrvatske in Slavonije.

Francozka uvozna in izvozna trgovina.

Glasom uradnega izvestja carinskega ravateljstva je znašala vrednost uvoza prvega kvartala leta 1901 1.129.878.000 frankov proti 1.232.403.000 frankov leta 1900; in vrednost izvoza 938.353.000 frankov proti 950.367.000 frankov leta 1900.

Brzjavna poročila.

Nemiri na Portugalskem.

AVEIRO 14. (B.) Demonstranti so hoteli zažgati jezuitski konvikt. S katramom namazana vrata so že začela goreti ali še pravočasno je dospela policija in žnjo prebivalci, katere so ogenj pogasili. Krivec niso mogli še zasačiti.

Nemški prestolonaslednik na Dunaju.

DUNAJ 14. (B.) Ob 1/2 10. uri zjutraj je vsprejel cesar nemškega prestolonaslednika v avdijenci. O poludne je cesar povrnil prestolonasledniku obisk. Kmalu po 10. uri zjutraj se je prestolonaslednik s F. Z. M. Fabiniem in spremstvom peljal pred protestantsko cerkev, kjer so ga vsprejeli nemški poslanik knez Eulenburg in člani predstojništva protestantske občine. Prestolonaslednik je nosil uniformo polkovnika avstro-ogerskega huzarskega polka, čegar imejitelj je. Slavnostno propoved je imel župnik dr. Johanni, kateri je, zaključuj svoj govor, izrazil veselje protestantske občine na prestolonaslednikovem obisku protestantske cerkve. Prestolonaslednik je ostal v cerkvi do zaključka božje službe, na kar se je podal ob 11. uri v grobišče kapucinske cerkve. Na cesti zbrana množica je prestolonaslednika burno pozdravljala. V grobišču kapucinske cerkve je prestolonaslednik v imenu nemškega cesarja položil prekrasne vence na krste cesarice Elizabete, cesarjeviča Rudolfa in nadvojvode Albrehta. Venci so imeli na trakovih utisnjeno nemško cesarsko krono in začetno črko W. Potem se je nemški cesarjevič podal zopet v cesarsko palačo, kjer je obedoval. Medpotoma so mu množice zopet prirejale burne ovacije. Po obedu je nemški cesarjevič obiskal vse na Dunaju bivajoče člene cesarske družine, kateri so mu pozneje zopet vrnili obisk. Med pevanjem možkega pevskega društva iz Kolonje v veliki dvorani glasbenega društva se je prestolonaslednik prikazal v dvorni loži ter si je dal predstaviti predsednika imenovanega pevskega društva in nekatere odbornike.

Ob 5. uri popoldne je bil v veliki, krasno odlični redutni dvorani cesarske palače gala-diner, katerega so se udeležili cesar, nemški cesarjevič, nadvojvode, nadvojvodinje, nemški poslanik knez Eulenburg, knez Liechtenstein, grof Goluchowski, grof Apponyi, pl. Kállay, baron Krieghammer, pl. Körner, pl. Schell, vsi avstrijski ministri ter ogerska ministra Lukács in Szecheni, admiral Spaun in drugi dostojanstveniki.

DUNAJ 14. (B.) Na sijajnem obedu je cesar Fran Josip nazdravil nemškemu prestolonasledniku, sinu svojega zvestega prijatelja, ter je izrekel nado, da ta obisk še tesneje spoji dobre odnose med obema vladarskima hišama in politično intimnost med obema državama. Spominivši se zvestobe svojega vojaškega zaveznika je zaklical »hoch« prestolonasledniku. Nemški prestolonaslednik je odgovoril: Prosim Vaše Veličanstvo najudaneje, da najmilostneje blagovolite vsprejeti mojo globoko čutjeno zahvalo na dobrotah besedah in na brezprimerno prisrčnem vsprejemu. Vaše Veličanstvo ste mi, odkar živim, naklanjali toliko ljubezni in dobrote, da nikdar ne neha moja hvaležnost do Vašega veličanstva. Mene navdaja le želja, da

tudi jaz se svoje strani v zavezniški zvestobi izrečem vsa in popolna čutstva spoštovanja in prijateljstva do Vašega veličanstva in Vaše hiše, ki so moji hiši že davno postala v ljubo tradicijo. Dvigam svojo čašo s klicem: Njeg. Veličanstvo cesar in kralj Fran Josip: hoch, hoch!

Na obedu je svirala vojaška godba. Cesar in nemški prestolonaslednik sta se zabavala v živahnem razgovoru. Sijajni obed se je završil ob 3/4 7. uri.

DUNAJ 14. (B.) Sijajen zaključek današnjim slavnostim je bil Théâtre paré v v dvornem opernem gledališču. Dvorana je nudila krasen pogled. Predstave so se udeležili vsi udeleženci galadinje, člani diplomatskega kora, generaliteta, dvorno plemstvo in drugi odličnjaki. Najprej so predstavljali prvo dejanje Goldmarkove opere »Sabejska kraljica« in potem primerno skrajšom balet »Korejska nevesta«. Po dovršeni predstavi je cesar spremljal cesarjeviča v cesarsko palačo in se odpeljal na to v Schönbrunn. Med vožnjo sta bila cesar in nemški cesarjevič od ogromne množice ljudstva živahno pozdravljena.

Odlikovani ruski dostojanstveniki.

PETROGRAD 14. (B.) Ruski car je imenoval ministra za vnanje posle, grofa Lamsdorffa, v priznanje za njegove izborne zasluge, pravim tajnim svetnikom. Ruski poslanci v Berlinu, grof Osten-Sacken, je odlikovan z velikim briljantnim križem reda Aleksandra Nevskega. Pomočnik ministra za vnanje posle, knez Obolensky, je odlikovan redom Aleksandra Nevskega. Ruski poslanik v Pekingju, pl. Giers, je dobil Anin red prve vrste in ruski poslanik v Tokiju, pl. Izvolski, Stanislavov red prve vrste.

Ustaja na Kitajskem.

LONDON 15. »Standard« javlja iz Shangaja, da so domači kitajski uradniki iz Pekinga dobili pisma, v katerih je rečeno, da ruski poslanik Giers še vedno sili v Cinga in Li-Hung Čanga, naj potpišeta dogovor glede Mandžurije.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Prva slov. zaloga pohištva
iz odlikovanih in svetovnoznanih tovarn v Solkanu in Gorici
Antona Černigoj-a
se nahaja
v Trstu, Via Piazza vecchia (Rosario) št. 1.
(na desni strani cerkve sv. Petra).
Konkurenca nemogoča, ker je blago iz prve roke.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.
• T R S T •
TOVARNA: ZALOGA:
Via Tesa, vogal Piazza Rosario št. 2
Via Limitanea (solsko postopje) in Via Riborgo št. 21
Velik izbor tapetarij, zrcal in slik. Izvršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI CENIK ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavijo se na parobrod ali železnico franco.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
OBUVALA!
PEPI KRAŠEVEC
pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko šolo) priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke. Poštne naročbe se izvrše v tistem dnevu. Odposiljatev je poštne prosta. Prevzema vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah. Za mnogobrojne naročbe se priporoča
Josip Stantič
čevlj. mojster
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dunajska filjalka
Banka vloga na knjižice s 4%
 Posredovanje, posojila na vred-
 nostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in
 razvinkuliranje obligacij.

Živnostenska banka

na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnica v akcijah 20.000.000 K.
Reservni sklad nad 7.000.000 K.
Centrala v Pragi.
 Podružnice v Brnu, Plznu, Budejovicah, Pardubicah,
 Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Št. 306.

Natečaj.

O koperskam šolskem okraju je po-
 polniti stalno mesto učitelja-voditelja
 III. plačilne vrste na jednorazredni
 ljudski šoli se slovenskim učnim je-
 zikom v Marezgah;

mesto učiteljice III. plačilne vrste
 na dvorazredni ljudski šoli se sloven-
 skim učnim jezikom v Klancu;

stalno ali provizorno mesto učitelja
 III. plačilne vrste na trirazredni ljudski
 šoli se slovenskim učnim jezikom v
 Dolini.

Pravilno opremljene prošnje naj se
 vlagajo pri podpisnem uradu v dobi
 4 tednov po tretjem razpisu v uradnem
 listu.

C. k. okrajni šolski svet
 v Kopru 2. aprila 1901.

Vabilo!

„Konsumno in knetijsko društvo
 v Saležu“, vabi na

občni zbor

ki se bode vršil dne 21. aprila t. l.
 točno ob 1. uri pop. v prostorih „Kon-
 sumnega društva“ v Saležu.

DNEVNI RED:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Volitev novega odbora in nad-
 zornišva.
5. Razni predlogi.

ODBOR.

„Pri Karolini“

Gostilna v Šklednju št. 31 (pri Remo-
 linu v bližini plavžev (ferriera) se odda
 vsled smrti lastnice takoj v najem.

Natančneje poizvedbe v pisarni
 Dra. M. Pretner - ja advokata v Trstu,
 Via Cassa di risparmio št. 7

Zastopniki

se iščejo za neko novodobno ameriško
 novost, koja se igraje lahko razpro-
 daja. Predmet je v Ameriki zelo raz-
 širjen in se tudi na Nemškem rado-
 stno upeljava.

Ponudbe pod: H 61161 Haasen-
 stein & Vogler A. — G. Frankfurt.
 a./M.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 10 - GORICA - Vrtna ulica 10.

prilporeča
 pristna bela in črna vina iz vi-
 pavskih, furlanskih, brskih, dal-
 matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po že-
 leznici na vse kraje avstro-ogorske monarhije
 v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo po-
 šilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Podpisani si časti naznanjati slav-
 nemu občinstvu v mestu, okolici in
 na deželi, da je prevzel

Zalogo olja, kisa, mila itd.

v Trstu, ulica Barriera vecchia 4

Blago pošiljam franko na dom
 po naročbi na debelo in drobno. Po-
 šiljatve na deželo s poštnim povzetjem.

Za mnogobrojne naročbe se toplo
 priporoča udani
Josip Gregorčič

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

so že več desetletij povsod razširjene, in malo družin je, kjer bi manjkalo to lahko in
 mlo učinkujoče domače sredstvo, katero priporoča občinstvu mnogo zdravnikov pri zlih
 nasledkih slabega prebavljanja in telesnega zapretja. Teh kroglic, ki so tudi pod
 imenom Pserhofer-jeve kroglice ali Pserhofer-jeve kri čistilne kroglice znane,
 stane škatljica s 15 kroglicami 21 krajcarjev, 1 zavitek s 6 škatljicami 1
 gld. 5 kr., pri prejšnji vpošiljavi zneska stane s poštnine prosto pošiljati: 1 zavitek
 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 10 zavitkov
 9 gld. 25 kr. — Navod uporabe je priložen.

Jedina izdelovalna in glavna razpošiljalna zaloga

J. Pserhofer-jeva lekarna

Dunaj I., Singerstrasse šte. 15.

Prosi se izrecno, „J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice“

zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi
 stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rdečimi črkami.

Balzam zoper ozeblino

J. Pserhofer-jev. 1 lonček 40 kr., s
 poštnine prosto pošiljati 65 kr.

J. Pserhofer-jev sok iz

ozkega trpotca razsluzujoč, 1
 steklenica 50 kr.

J. Pserhofer-jev balzam

zoper golšo, 1 steklenica 40 kr., s
 poštnine prosto pošiljati 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati

izvrstno krepčilo za želodce in živce, 1
 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra
 1 gld. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.

J. Pserhofer-jeva grenka

želodčna tinktura (preje živ-
 ljenska)

esenca imenovana.) — Lahko raztoplju-
 joče zdravilo, dražilnega in krepčujočega
 učinka na želodec pri oviranem prebav-
 ljanju. 1 steklenica 22 kr., 1 dvanajststena
 steklenica 2 gld.

J. Pserhofer-jev balzam

zoper rane, 1 steklenica
 50 kr.

Tannochinin-pomada

J. Pserhofer-jeva, najboljša sredstvo
 za rast las, 1 pušica 2 gld.

Zdravilni obliž za rane

pok. prof. Steudei-a, 1 lonček 50 kr., s
 poštnine prosto pošiljati 75 kr.

Univerzalna čistilna sol

A. W. Bulrich-a, domače sredstvo proti
 slabi prebavi, 1 zavoj 1 gld.

Razeu tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih ogla-
 šene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbijo vsi predmeti, katerih morda
 ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljatve po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje
 denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se prej vpošlje denar (najboljše s pošto nakaznico), potem
 je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju.

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

A. Thierry-ja pravo stolistno mazilo

je najjače mazilo, ki oblaži bolečine, jih
 hitro zdravi ter odpravi na človeškem
 telesu vse prirasle izrastke. To mazilo je
 za hribolazce, kolesarje in jezdece ne-
 obhodno potrebno.

Vdobja se v lekarnah.

Po pošti franko 2 lončka 3 K 50 stot. Eden lonček pošlje na poskušnjo s
 cenikom ter seznamom zalog na celem svetu proti predplačilu 1 K 80 st.:
 Lokarnarja A. Thierry-ja tovarna v Pregradi pri Rogatcu
 (Rohitsch-Sauerbrunn).

Naj se izogiblje ponarejanj ter pazi na zgoranj varn. znamko, ki se nahaja na lončku.

Služba občinskega obhodnika.

se odda pri županstvu občine Naklo na
 Goriškem, p. Divača.

Obhodnik mora biti zdrav, trezen,
 slovenskega in nemškega jezika dobro
 zmožen in imeti čedno pisavo, da po-
 maga lahko v pisarni; ako zna tudi
 laški, ima prednost.

Plačo bode imel 60 kron na mesec;
 je pa tudi nekaj postranskega zaslužka.

Službo je nastopiti 1. dne maja t. l.
 Prošnje do 20. dne t. m.

Ivan Godina

klepar (limar)

Trst — ulica Scussa št. 1. — Trst,

izvršuje vsakovrstna dela za stavbe, za rabo
 po morju, in pri obrtnijah, tako nove
 kakor poprave bodisi iz jednostavnega
 ali dvostrokega pleha, zinka, lamarina, me di
 bakra, pakfona itd.

Ivršuje kopke in sisalke po naročbi.
 Prodaja vsakovrstno posodo za kuhanje itd.
 Vse po najnižih cenah.

Ta sladna kava je priznana najboljša primes bobovi kavi, jako okusna in posebne redilne vrednost: zatorej
 naj se zahteva povsod le:

KAVA DRUŽBE SV. CIRILA IN METODA V LJUBLJANI.
MAL POLOŽI DAR DOMU NA ALTAR!
ZALOGA PRI IV. JEBACINU V LJUBLJANI.

Cenjene gospodinje
 skusite da ta naša
 izborna sladna kava
 najde pot v vsako
 slovensko hišo.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih
 cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nvč. za
 besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno
 zniža. Cglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo
 po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih anticipatnih
 obrokih. Najmanjša objava 30 nvč.

V Trstu.

Zaloga likerjev v sodih in buteljkah.

Perhauc Jakob ulica delle Acque 12
 Zaloga vsakovrstnih
 vin in buteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Pekarne in sladčičarne.

H. Stibel Piazzetta S. Giacomo št. 3 (Corso
 filijalka ulica Riborgo 15 ima
 veliko pekarno in sladčičarno. Vedna zaloga vsako-
 vrstnih tort, krogandov, konfetov, raznovrstnih sladčič
 v kosih in v škatljicah, finih biškotov, različnih li-
 kerjev in vin v buteljkah za poroke, birne, krste in
 druge slavnostne prilike. Vsakovrsten, vsak dan več-
 krat pečen fin in navaden kruh se razpošilja po po-
 godbi in naročilu franko na dom in trgovcem v
 razprodajo.

Jak. Perhauc Ulica Stadion št. 20, pe-
 karna in sladčičarna,
 svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema
 tudi domači kruh v pečivo. Postrežba točna.

Nepregorljive mrežice.

Vitez D. v Trstu, Piazza Negozianti št. 1
 priporoča slavnemu občinstvu
 svoje nepregorljive mrežice (retine) „Meteor“ in vse
 druge priprave za plinovo luč „Auer.“

Kavarne.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni
 „Commercio“ in „Tedesco“
 ki sti shajaljši Slovencev. Na razpolago so vsi slo-
 venski in mnogi drugi časniki.

Oglje in drva.

Muha Josip v ulici dei Torro šte. 12
 priporoča svojo dobro pre-
 skrbljeno zalogo oglja in raznega kuriva kakor pre-
 moga, koka, trdega lesa itd. Svoji k svojim!

Pohišstvo.

Prva slovenska izdelovalnica in za-
 loga raznovrstnega
 pohištva lastnega izdelka. Sprejemam naročbe po
 načrtu. Delo fino in trežno, cene brez konkurence
 Za mnogobrojne naročbe se toplo priporoča svojim
 rojakom v mestu in na deželi v smislu gesla „svoji
 k svojim.“ Andrej Jug v Trstu ulica S. Lucia 12
 (zadej c. kr. deželne sodnije.)

Slovenec priporoča svojo veliko prodajnico
 in izdelovalnico vsakovrstnega po-
 hištva in popraviljenje istega po cenah ki zadovojel
 gotovo vsakega gosta. Za obilne obiske se priporoča
 van Cink, ulica S. Daniele št. 2.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter se
 brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 5 dnevni odpovedi.
„ 2 ³ / ₄ %	„ 12 „ „
„ 3 ¹ / ₂ %	„ 4 mesečni „
„ 3 ³ / ₄ %	„ 8 „ „
„ 3 ⁵ / ₈ %	„ 1 letni „

Napoleone:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 20 dnevni odpovedi
„ 2 ³ / ₄ %	„ 40 „ „
„ 3 ¹ / ₂ %	„ 3 mesečni „
„ 3 ³ / ₄ %	„ 6 „ „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 2

ziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2³/₄ % do vsakega zneska
 izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske
 treba avizo pred opoldnjsko borzo. Potrdila se dajajo
 v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne
 uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in
 račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj,
 Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja
 nakaznice in ta mesta ter jim shranjuje vrednostne
 papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri
 vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne pa-
 pirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone prot
 primerni proviziji.